

търа, който от самото му начало въ България се схваща не само като мѣсто за развлѣчение, но и като морално въздѣйствиущъ върху публиката. Инициатива за първо прѣдставление въ селото е излѣзла отъ читалището прѣзъ 1871 год. За пръвъ пѣтъ на 30 декем. с. г. се дало театро при слѣднияа програма: 1) пѣния 4 съ музика, 2) разговоръ между трима ученика върху учението, 3) комедия *Даскалъ Цони*, 4) други 3 пѣния съ музика, 5) пантомима *Обранъ Стою* и 6) пѣние. Посѣтено било отъ 183 души, чистъ приходъ (за читалището) 403 гроша. Ако наречемъ това първа вечеринка въ селото, то първото прѣдставление, както изрично е упоменато въ „Протокола“ за това, е дадено на 25 февр. 1872 година прѣдставено: 1) *Зла Жена*, 2) *Свободний винопиецъ*, повторено и на другата вечеръ съ прибавка „музика“. Отъ двата пѣти чистъ приходъ 781 гроша. На 9 мартъ 1875 г. дадено прѣдставление *Глезенъ Мирчо*. Ясно е, че съ театъра не се цѣлило само да се добиватъ пари за читалището, ами се имало прѣдъ видъ и да се облагородяватъ чувствата и характера.

И слѣдъ освобождението театралната читал. дѣйность продължава. На 2 ян. 1882 год. се дава *Биконсфилдъ*. Подписванието Санъ-Стефански договоръ. Слѣдъ това сж давани нѣколко пиеси, между които и *Геновева*. По-усилено започва театрална читал. дѣйность отъ 1891 г. съ пиесата *Хишове*, повтаряна нѣколко пѣти и посѣтявана отъ стари хора, които сж странствували изъ Румѣния, и споменитъ на които бѣха тогава още прѣсни за събитията прѣзъ 70 години. Давана е два-три пѣти и *Иванку*, обянието отъ която сжщо бѣ го-ѣмо, а широкиятъ училищенъ салонъ се указваше тѣсенъ за публиката.

Слѣдъ като се приспособи съ читалищни срѣдства голѣмата зала въ прогимназията за театраленъ салонъ, не се е минала ваканция, коледни или великденски празници, безъ прѣдставление или вечеринка прѣзъ послѣднитѣ 20 години отъ отчетния периодъ. При избора на пиеситѣ не се изпущало изъ прѣдъ видъ умствено-нравственото равнище на публиката, като се прѣдпочитаха повече български оргинални пиеси отъ историческия, обществения и сѣмейния животъ на нашия народъ. Обаче, давани сж и пиеси изъ чуждия животъ, особено когато се появи серията на такива, прѣведани отъ Басанъ и Генковъ, не се пропусна дори и *Рюи Блазъ*, при разгласяването на която прѣзъ деня си приказваха: — „Довечера ще даватъ Рюи-Брю“.

Още въ 1895 г. въ устава е легнало положението театралниятъ салонъ да се поддържа отъ читалището. Въ послѣдния уставъ вече изрично е упоменато, освѣнъ читалня